

การตรวจสอบอักษรโดยใช้วิธีนับความถี่
Optical Character Recognition (OCR) Using Frequency Counting

นายชรภพ

วงศ์ภาคำ

รหัส 46361861

นางสาวพฤติรัตน์

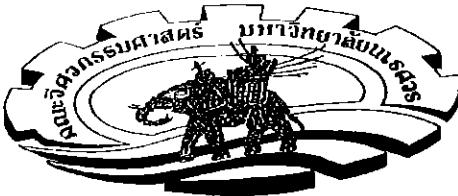
กุลธรรมพูนพิพงษ์

รหัส 46362000

ห้องสมุดคณิตศาสตร์วิศวกรรมศาสตร์
วันที่รับ..... 25 พ.ศ. 2553 /
เลขทะเบียน..... 15001250
เลขเรียกหนังสือ..... ปี๔,
มหาวิทยาลัยเนรศวร 2549

๑.๒

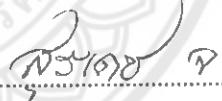
ปริญญา妮พนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเนรศวร
ปีการศึกษา 2549

ใบรับรองโครงการวิศวกรรม

หัวข้อโครงการ	การตรวจสอบอักษร โดยใช้วิธีนับความถี่		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายชรภุ	วงศ์ก้าม	รหัส 46361861
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาวพฤติรัตน์	ฤทธิพงษ์	รหัส 46362000
สาขาวิชา	คร. สุรเดช จิตประไภกุลศาลา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2549		

คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อนุมัติให้โครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะกรรมการสอบโครงการวิศวกรรม

 ประธานกรรมการ
(ดร. สุรเดช จิตประไภกุลศาลา)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ யัมเม่น)

 กรรมการ
(ดร. พันธุ์วัฒ ริยะมงคล)

หัวข้อโครงการ	การตรวจสอบอักษรโดยใช้วิธีนับความถี่		
ผู้ดำเนินโครงการ	นายชรภพ	วงศ์ภาคำ	รหัส 46361861
	นางสาวพฤติรัตน์	กุลธรรมพุฒิพงศ์	รหัส 46362000
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สุรเดช	จิตประไภกุลศาลา	
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	2549		

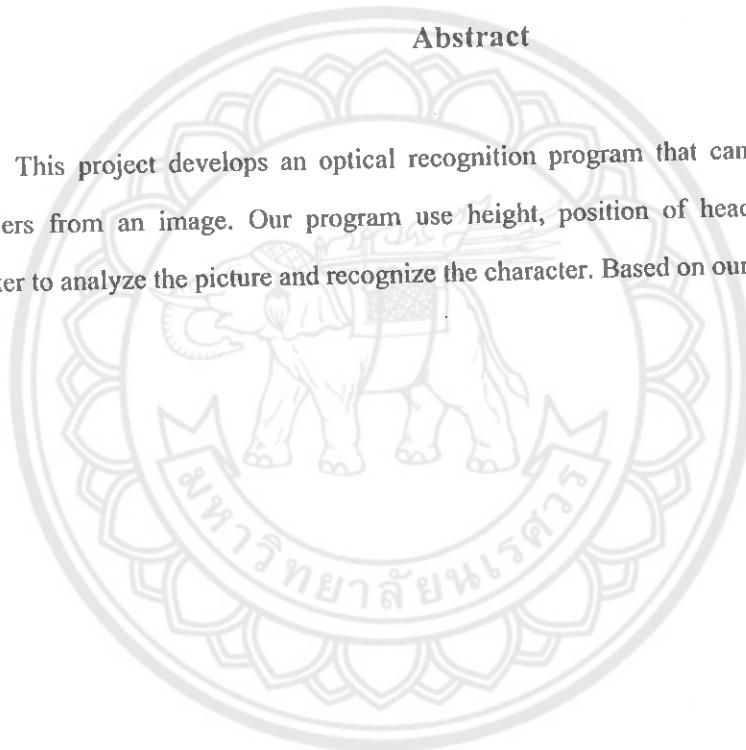
บทคัดย่อ

โครงการนี้ศึกษาและพัฒนาโปรแกรมสำหรับรู้จำตัวอักษร (Optical Character Recognition หรือ OCR) โดยจะรู้จักตัวอักษรไทยหรืออังกฤษจากรูปภาพของตัวอักษร โครงการของเรานี้ใช้หลักการ 3 ข้อ คือหาความสูงของตัวอักษร, หาตำแหน่งของตัวอักษร และ คำนวนหาครร文明ลักษณะเฉพาะต่างๆ ในการวิเคราะห์ตัวอักษรจะใช้วิธีการนับความถี่ของพิกเซล ซึ่งตัวอักษรที่นำมาใช้ในเอกสารที่จะเป็นตัวอักษรพัญชนะภาษาไทยและตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งพิมพ์เล็กและพิมพ์ใหญ่

Project Title	Optical Character Recognition (OCR) Using Frequency Counting		
Name	Mr.Kachornpop Wongpakam	ID. 46361861	
	Miss.Phuttirat Kunthornphuttiphong	ID. 46362000	
Project Advisor	Dr.Suradet Jitprapaikulsarn		
Major	Computer Engineering.		
Department	Electrical and Computer Engineering.		
Academic Year	2006		

Abstract

This project develops an optical recognition program that can detect English or Thai characters from an image. Our program use height, position of head and counting pixel of character to analyze the picture and recognize the character. Based on our experiments.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิศวกรรมคอมพิวเตอร์สำเร็จได้ด้วยดี ที่เนื่องจากความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สุรเดช จิตประไพบูลศาลา ที่กรุณาให้คำปรึกษา และนำวิธีการในการทำงานตลอดถึงการตรวจสอบการทำงานพร้อมทั้งเสนอแนวทางการแก้ไขตลอดระยะเวลาการทำโครงการ สุดท้ายต้องขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านและเพื่อนๆ ทุกคนที่ยังไม่ได้อ่านมาที่เคยสนับสนุนในการทำโครงการครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่ออังกฤษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	น
สารบัญรูป	ช

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	1
1.3 ขอบเขตการทำงาน	2
1.4 ขั้นตอนของการดำเนินงานโครงการ	2
1.5 แผนการดำเนินงาน	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 รายละเอียดงบประมาณของโครงการ	4

บทที่ 2 หลักการและทฤษฎี

2.1 Image Processing	5
2.1.1 การแปลงภาพให้เป็นภาพเชิงคิจิตล	5
2.1.2 MatLab Image Processing.....	9
2.2 การประมวลผลภาพกับรูปร่างและโครงร่างของภาพ	13
2.2.1 การขยายภาพ (Dilation)	13
2.2.2 การหักภาพ (Erosion).....	15

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน

3.1 ขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม.....	18
3.1.1 ลักษณะขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม.....	19
3.1.2 วิธีการสร้างฐานข้อมูล.....	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.3 ขั้นตอนการหาความสูงของตัวอักษร	19
3.1.4 ขั้นตอนการหาตำแหน่งของหัวของตัวอักษร	20
3.1.5 ขั้นตอนการหาผลรวมของ Pixel	22
3.2 วิธีการคำนวณ.....	24
3.2.1 Flow Chart: การทำงานของโปรแกรม.....	25
3.2.2 Flow Chart: การหาความสูงของตัวอักษร	26
3.2.3 Flow Chart: การหาตำแหน่งหัวของอักษร	27
3.2.4 Flow Chart: การหาผลรวมของ Pixel.....	28
บทที่ 4 ผลการทดลอง	
4.1 การแยกลักษณะจำเพาะของตัวอักษร	29
4.1.1 กลุ่มของตัวอักษรที่มีความสูงของด้านบนและล่าง.....	29
4.1.2 กลุ่มของตัวอักษรที่มีตำแหน่งของหัวตัวอักษรตามพื้นที่ต่างๆ.....	30
4.2 การหาค่าตอบ	31
4.3 ผลการทดลอง.....	32
4.3.1 สรุปผลการทดลอง	32
4.3.2 รูปภาพที่ใช้ในการทดลอง	35
บทที่ 5 สรุปผล	
5.1 สรุปผลการทดลอง.....	90
5.1.1 ผลของการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร	90
5.2 วิเคราะห์ผลการทดลอง	92
5.3 ปัญหาและอุปสรรค.....	92
5.4 ข้อเสนอแนะ	92
5.5 สรุป.....	92
เอกสารอ้างอิง.....	94
ประวัติผู้เขียน โครงการ	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตัวอย่างกลุ่มของตัวอักษรที่มีความสูงของค้านบนและล่าง (ภาษาไทย)	29
4.2 ตัวอย่างกลุ่มของตัวอักษรที่มีความสูงของค้านบนและล่าง (ภาษาอังกฤษ).....	29
4.3 กลุ่มของตัวอักษรที่มีตำแหน่งของหัวตัวอักษรตามพื้นที่ต่างๆ (ภาษาไทย).....	30
4.4 กลุ่มของตัวอักษรที่มีตำแหน่งของหัวตัวอักษรตามพื้นที่ต่างๆ (ภาษาอังกฤษ)	30
4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร (ภาษาไทย).....	32
4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร (ภาษาอังกฤษ).....	33
4.7 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดสอบ (ภาษาอังกฤษ)	35
4.8 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดสอบ (ภาษาไทย)	47
4.9 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)	55
4.10 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย)	72
5.1 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย)	90
5.2 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)	91

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ตัวอย่างกลุ่มของตัวอักษรที่มีความสูงของค้านบนและล่าง (ภาษาไทย)	29
4.2 ตัวอย่างกลุ่มของตัวอักษรที่มีความสูงของค้านบนและล่าง (ภาษาอังกฤษ).....	29
4.3 กลุ่มของตัวอักษรที่มีตำแหน่งของหัวตัวอักษรตามพื้นที่ต่างๆ (ภาษาไทย).....	30
4.4 กลุ่มของตัวอักษรที่มีตำแหน่งของหัวตัวอักษรตามพื้นที่ต่างๆ (ภาษาอังกฤษ)	30
4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร (ภาษาไทย).....	32
4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร (ภาษาอังกฤษ).....	33
4.7 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดสอบ (ภาษาอังกฤษ)	35
4.8 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดสอบ (ภาษาไทย)	47
4.9 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)	55
4.10 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย)	72
5.1 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย).....	90
5.2 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)	91

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ภาพจากการบันทึกภาพ	6
2.2 ภาพจากการสุ่มเลือกจุดตำแหน่ง	6
2.3 คุณภาพของภาพ	7
2.4 ภาพจากการประมาณค่าความเข้มของแสง	7
2.5 แต่ละจุดภาพจะถูกแทนที่ด้วยตัวเลขที่บันทึกถึงค่าสี	8
2.6 ระดับความเข้มของสีที่เราทำงานคือกันภาพ	9
2.7 การอ้างถึงตำแหน่งของจุดภาพที่อยู่ในฐานภาพ	10
2.8 รูปประกอบการน้ำกากและลบภาพ	10
2.9 ผลลัพธ์จากการนำมานำกัน	12
2.10 ผลลัพธ์จากการนำมาลบกัน	13
2.11 ข้อดีของการบวกภาพ	13
2.12 การขยายภาพสำหรับข้อมูลภาพที่เป็นแบบใบหนารีโดยการใช้เทคนิคการ Hit และ Miss	14
2.13 ข้อมูลแຄറ์เกของภาพ	14
2.14 ทำการยูนิยนกับ Template ณ ตำแหน่งข้อมูลภาพที่พิกเซลเท่ากับ 1 ในແຕວແຮກ	14
2.15 ยูนิยนกับ Template เข้ากับพิกเซลที่มีค่าเท่ากับ 1 ณ ตำแหน่งพิกเซลที่สองໃນແຕວແຮກ	14
2.16 เมื่อทำการยูนิยนทั้งภาพ	15
2.17 การบีบภาพ	15
2.18 มีเพียง 3 ตำแหน่งเท่านั้นที่มีค่าเหมือนกับ Template	16
2.19 ถ้ามีการเปลี่ยน Template เป็น 1 ที่งานค	16
3.1 การเรียบเทียบกับตัวอักษรในฐานข้อมูล	18
3.2 ขั้นตอนความสูงของตัวอักษร	20
3.3 รูปต้นแบบและรูปที่ผ่านการ Imfill	20
3.4 ส่วนที่แตกต่างคือหัวของรูปภาพ	21
3.5 ตำแหน่งของหัว	21
3.6 การหาผลรวมตามบนลงล่าง	22
3.7 การหาผลรวมตามด้านท้ายบน จากมุมซ้ายบน ไป มุมขวาล่าง	22
3.8 การหาผลรวมตามซ้ายไปขวา	23

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.9 การหาผลรวมด้านพื้นที่ของมนุษย์ต่าง ไป มุนหวาน	23
3.10 ผลลัพธ์ของการคำนวณ	24
3.11 แสดงการทำงานของโปรแกรม	25
3.12 การหาความสูงของตัวอักษร	26
3.13 การหาตำแหน่งหัวของอักษร	27
3.14 การหาผลรวมของ Pixel	28
4.1 ผลลัพธ์จากการคำนวณหาผลรวม Pixel ตามแนวต่างๆ	31
4.2 ตัวอักษรที่มีค่าผลรวมของ Pixel ที่ใกล้เคียงที่สุด	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เมื่อมีเอกสารมากๆ การค้นหาเอกสารจากการจัดเก็บใส่ตู้เอกสาร ไว้หลายตู้ทำให้ต้องใช้เวลามากขึ้น ทำให้ไม่สะดวกอย่างมาก ดังนั้นจึงได้มีจัดเก็บเอกสารเหล่านั้นมาไว้ในคอมพิวเตอร์ โดยการผ่านเครื่องสแกน (Scanner) ซึ่งการจัดเก็บภาพเอกสาร ไว้จะมีขนาดของไฟล์ภาพที่ใหญ่ เป็นสองเท่าที่ในการจัดเก็บมาก และยังไม่สะดวกต่อการค้นหาเท่าที่ควร เพื่อความรวดเร็วนะมีประสิทธิภาพดีขึ้น จึงได้มีการนำเอกสารจัดเก็บเป็นแบบไฟล์ข้อความใส่ไว้ในระบบคอมพิวเตอร์แทน

การรู้จักตัวอักษรหรือ OCR (OCR : Optical character recognition) เป็นเทคโนโลยีที่ใช้ในการแปลงภาพเอกสารให้เป็นไฟล์ข้อความหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ โดยอินพุตจะเป็นภาพเอกสารที่ได้จากเครื่องสแกน (Scanner) และส่งไฟล์ข้อความ (Text File) ออกมานำเสนอต่อ จะส่งผลให้มีการประมวลผลแรงงานและเวลาในการเตรียมเอกสารเป็นอย่างมาก ซึ่งข้อมูลที่เก็บไว้ในลักษณะไฟล์ข้อความจะอำนวยความสะดวกและเพิ่มความรวดเร็วในการค้นหาและแก้ไขข้อความ และยังเป็นจุดเด่นที่ของหน่วยงานในการจัดเก็บเอกสารอีกด้วย เพราะขนาดของไฟล์ข้อความจะเด็กกว่าขนาดของไฟล์ภาพมาก

ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดคือ เรื่องเวลาที่จะสามารถช่วยลดเวลาในการพิมพ์ การนำเข้าเอกสารจำนวนมากได้อย่างมาก สามารถนำไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือตัดเอาบางส่วนไปใช้งานอื่นๆ ได้อีก สามารถทำการค้นหาข้อมูลได้โดยสะดวก และลดขนาดเนื้อที่ในการจัดเก็บ สามารถจัดการกับรายละเอียดต่างๆ ที่เป็นรูปภาพของข้อความที่ได้จากการสแกน (Scan) ให้สามารถทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความนั้นๆ และจัดเก็บในรูปของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ได้

1.2 วัตถุประสงค์โครงการ

- ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการในการเขียนโปรแกรมเพื่อที่จะทำการวิเคราะห์ตัวอักษร โดยใช้วิธีการนับความถี่ของพิกเซลได้
- ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของ Image Processing เพื่อประยุกต์ใช้งานได้
- พัฒนาโปรแกรมโดยใช้ MATLAB ได้
- พัฒนาและประยุกต์ใช้งานวิธีการนับความถี่ของพิกเซลในการวิเคราะห์ตัวอักษร ได้
- แปลงรูปภาพที่เป็นข้อความให้เป็นข้อความในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อสามารถจัดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายละเอียดต่างๆ และลดขนาดการจัดเก็บของข้อมูลได้

1.3 ขอบเขตการทำงาน

1. นำหัวลักษณะของการนับความถี่ของพิกเซลมาใช้ในการวิเคราะห์ตัวอักษร
2. ตัวอักษรที่ใช้วิเคราะห์เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งพิมพ์เล็กและพิมพ์ใหญ่

1.4 ขั้นตอนของการดำเนินงานโครงงาน

1. ศึกษาทฤษฎีและหลักการในสิ่งต่างๆ เหล่านี้
 - 1) ศึกษาวิธีการนับความถี่ของพิกเซล
 - 2) ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ตัวอักษรทั้งพิมพ์เล็กและพิมพ์ใหญ่
2. เก็บโปรแกรมโดยออกแบบและพัฒนา
3. ติดตามผลการทำงาน
4. ทดสอบการทำงานของโปรแกรมและปรับปรุง
5. ตรวจทานและแก้ไขข้อผิดพลาดของโปรแกรม
6. การเขียนรายงาน
7. สรุปผลการทำงาน
8. ตรวจทานและแก้ไขข้อผิดพลาดของรายงาน
9. จัดทำเป็นรูปเล่น

1.5 แผนการดำเนินงาน

กิจกรรม	ปี 2549						ปี 2550
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
1. ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี และหลักการต่างๆ							
2. เขียนโปรแกรมโดย ออกแบบและพัฒนา							
3. ติดตามผลการทำงาน							
4. ทดสอบการทำงาน ของโปรแกรมและ ปรับปรุง							
5. ตรวจทานและแก้ไข ข้อผิดพลาดของ โปรแกรม							
6. การเขียนรายงาน							
7. ตรวจทานและแก้ไข ข้อผิดพลาดของรายงาน							
8. สุ่มผลการทำงาน							
9. ตรวจทานและแก้ไข ข้อผิดพลาดของรายงาน							
10.จัดทำเป็นรูปเล่ม โครงการ							

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- สามารถทำการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงข้อความที่ผ่านการวิเคราะห์โดยการนับความถี่ได้
- เรียนรู้วิธีการวิเคราะห์ตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์เล็กและตัวพิมพ์ใหญ่
- สามารถเขียนโปรแกรมและพัฒนาได้

1.7 รายละเอียดงบประมาณของโครงการ

1. ค่าวัสดุอุปกรณ์	500	บาท
2. ค่าเชื้าเดื่มราษฎร	500	บาท
3. ค่าถ่ายเอกสาร	1,000	บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	2,000	บาท (สองพันบาทถ้วน)

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีและหลักการที่ใช้ในการทำงานของโปรแกรม โดยจะกล่าวต่อไปนี้ว่า
ที่มาของรูปภาพดิจิตอล โครงสร้างของรูปภาพ การจัดเก็บรูปภาพ จำนวนสีที่รูปภาพเก็บอยู่ เพื่อ
เป็นพื้นฐานในการศึกษารูปภาพดิจิตอล ซึ่งในขั้นต่อไปก็จะกล่าวถึงการย่อ-ขยายภาพ เมื่อรูปภาพ
ไม่ได้ขนาดเท่าที่ต้องการ การบวก-ลบภาพเพื่อหาผลรวมหรือผลต่างของรูปภาพ ซึ่งเป็นขั้นตอน
สำคัญในการทำงานของโปรแกรม

2.1 Image Processing

2.1.1 การแปลงภาพให้เป็นภาพเชิงดิจิตอล

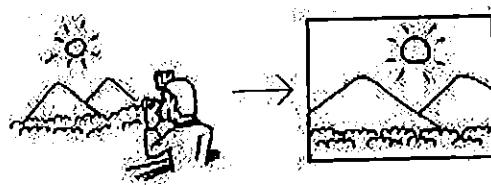
ภาพเป็นกระบวนการทางแสง (Optical Process) ซึ่งเกิดจากพลังงานคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า
(Electromagnetic Spectrum) หลากหลาย ช่วงความถี่ เช่น แสงธรรมชาติ รังสีเอ็กซ์เรย์ (X-Ray) เป็นต้น
และพลังงานเสียง เช่น อัลตราซาวนด์ (Ultrasound) ผลกระทบวัตถุแล้วจะส่งท่อนกลับมาสู่ประมาณ
รับรู้ทางตาของมนุษย์ หรืออุปกรณ์ตรวจจับ เช่น เซนเซอร์ (Sensor) หรือกระจกเลนส์ (Lens) เป็น^{ต้น}

ถ้าพูดกันในภาษาทางเทคนิคแล้ว ภาพดิจิตอลนั้นก็คือ ฟังก์ชัน 2 มิติ หรือ $f(x, y)$ ของค่า^{ความเข้มของแสง} โดยที่ x และ y คือ ค่าที่บ่งถึงตำแหน่งในระบบพิกัดฉาก และค่าของฟังก์ชัน ณ ตำแหน่งใดๆ จะเป็นสัดส่วนกับความสว่างของแสง ณ ตำแหน่งนั้น กระบวนการแปลงภาพให้เป็น^{ภาพในเชิงดิจิตอล}เราเรียกว่า Image Digitization มีกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ การบันทึกภาพ
(Image Acquisition), การสุ่มเลือกชุดคำหน่วย (Image Sampling) และ การประมาณค่าความเข้ม^{ของแสง} (Image Quantization)

1) การบันทึกภาพ (Image Acquisition)

ก่อนที่จะได้ภาพมา อันดับแรก เราจะต้องทำการถ่ายภาพเสียก่อน การถ่ายภาพ เป็น การ^{แปลงภาพเชิงต่อเนื่อง} (Continuous Image) แบบ 3 มิติ ให้เป็นภาพเชิงต่อเนื่อง 2 มิติ โดยใช้อุปกรณ์^{เชิงแสง} (Optical Device) เช่น กล้องถ่ายรูป เพื่อแปลงภาพให้มาเป็นภาพบนฟิล์ม, รูปถ่ายบนกระดาษ หรือภาพบนจอคอมพิวเตอร์

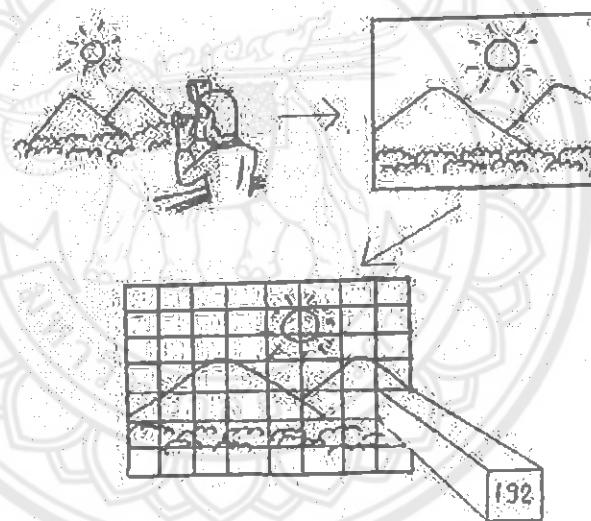
โดยปกติแล้ว ภาพที่เรามองเห็นกันอยู่นั้น มีทั้งความกว้าง, ความสูง และความลึก ซึ่งเป็น^{แบบ 3 มิตินั่นเอง} การถ่ายภาพด้วยกล้องจะทำให้เราได้ภาพมา แต่จะเป็นภาพที่มีแค่ความกว้าง และ^{ความสูงเท่านั้น} ซึ่งเป็นภาพแบบ 2 มิติ เพราะเราไม่อาจจะถ่ายความลึกของสถานที่มาได้

รูปที่ 2.1 ภาพจาก การบันทึกภาพ

2) การสุ่มเลือกจุดตัวแทน (Image Sampling)

เป็นการแบ่งภาพ 2 มิติที่ได้ให้เป็นภาพเชิงคิจตลอด โดยการสุ่มเลือกทางจุดตัวแทน หรือ Spatially Sampling โดยสุ่มเลือกเฉพาะบางคำแทนในภาพ ซึ่งถ้าเราสุ่มเลือกมาจะเสียค่าที่ได้ก็จะมีความละเอียดสูง หน่วยของการสุ่มเลือกคือ จุด หรือ Pixel นั่นเอง

รูปที่ 2.2 ภาพจาก การสุ่มเลือกจุดตัวแทน

เหตุผลของการทำ Image Sampling นั้นก็คือ ในการแสดงผลของภาพคอมพิวเตอร์นั้น หน่วยของความละเอียดในการแสดงผลนั้นเป็นจุด (Pixel) แต่ในโลกแห่งความเป็นจริง ภาพที่เรา มองเห็นคือ ไม่ใช่การเรียงกันของจุด แต่เป็นภาพเชิงต่อเนื่องคือ ไม่สามารถแยกคงไปเป็นทีละจุดๆ ได้เลย เพราะฉะนั้น เมื่อภาพนั้นมาอยู่ในคอมพิวเตอร์ ภาพจะต้องถูกปรับให้อยู่ในหน้าจอที่ ประกอบด้วยจุดๆ เพื่อจะให้ภาพดูลisci หรือดูสมจริง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสุ่มเลือกจุดตัวแทน หรือการทำ Image Sampling จากที่ได้กล่าวมานี้ ถ้าเราสุ่มเลือกจุดตัวแทนที่มากเท่าได คุณภาพของภาพที่ได้ก็จะดีขึ้น

รูปที่ 2.3 คุณภาพของภาพ

จากรูปทั้ง 4 รูป จะเห็นได้ว่า ภาพ ๆ เดียวกัน แต่เมื่อทำการสุ่มเลือกทางจุดมาไม่เท่ากัน ขยายออกมานา คุณภาพของภาพที่ได้จะต่างกัน

ภาพที่ 1 สุ่มเลือกนา 128x128 จุด

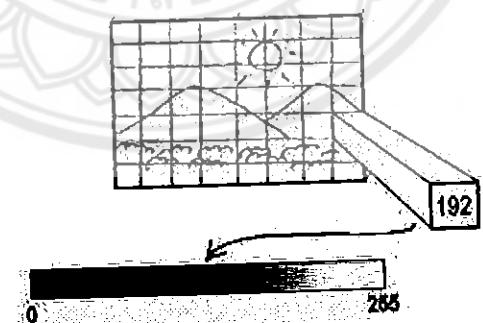
ภาพที่ 2 สุ่มเลือกนา 64x64 จุด

ภาพที่ 3 สุ่มเลือกนา 32x32 จุด

ในการสุ่มเลือกทางตำแหน่งนี้ ถ้าในระบบความกว้างและความสูงของภาพ เราสุ่มนามากขึ้น และขนาดของภาพก็จะมากขึ้นด้วย

3) การประมาณค่าความเข้มของแสง (Image Quantization)

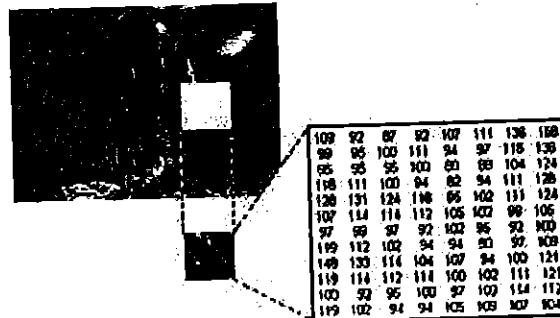
เมื่อเราได้ภาพจากการ Sampling มาแล้ว แต่ละจุดในภาพจะถูกแทนด้วยสี ภาพในโทนสีเทา หรือ Grayscale จะประกอบไปด้วยสีดำ และไอล์เอชีเจลิงไปจนถึงสีขาวดังรูป

รูปที่ 2.4 ภาพจากการประมาณค่าความเข้มของแสง

สีดำจะแทนค่าบวกต่ำสุด 0 สีขาวจะแทนค่าบวกต่ำสุดเลขคือ 255 รวมทั้งสิ้น 256 ระดับสี (0-255) หรือ 2 กำลัง 8 โดยที่ 8 ก็คือ จำนวนบิตในหน่วยความจำที่ใช้ในการเก็บค่านี้หนึ่งค่า เพราะฉะนั้น สีดำ จะถูกแทนด้วยรหัสในเลขฐานสองคือ 00000000 และสีขาวก็จะถูกแทนด้วยรหัส 11111111

ถ้าภาพเป็นแบบโทนขาวดำ (Grayscale) แต่ละจุดภาพก็จะถูกแทนที่ด้วยตัวเลขที่บ่งบอกถึงค่าสีตั้งแต่ 0-255 ลองดูภาพต่อไปนี้

รูปที่ 2.5 แต่ละจุดภาพจะถูกแทนที่ด้วยตัวเลขที่บ่งบอกถึงค่าสี

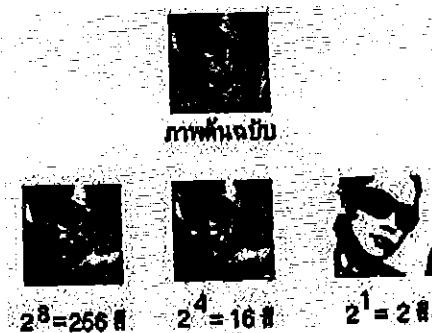
จะเห็นได้ว่า แต่ละจุดๆ จะถูกแทนที่ด้วยตัวเลข ซึ่งตัวเลขเหล่านี้ก็อยู่ระหว่าง 0-255 คือ ตั้งแต่ 0, 1, 2, 3, 4, ..., 255 เป็นโทนสีเทา แต่ถ้าเป็นภาพขาวดำล่ะก็จะมีอยู่ด้วยกันแค่ 2 สีคือ สีดำ แทนตัวเลข 0 กับสีขาวแทนตัวเลข 255 เพราะฉะนั้นถ้าเป็นภาพขาวดำหนึ่งจุดภาพจะใช้พื้นที่เก็บข้อมูลเพียง 1 บิตเท่านั้น แต่ถ้าเป็นภาพในโทนสีเทานั้น ใน 1 จุดภาพจะใช้พื้นที่ในการเก็บข้อมูล 8 บิต ที่เป็น 8 บิตก็เพราะว่าถ้าระดับสีเมื่อเปลี่ยนเป็นเลขฐานสองแล้วจะได้ 8 บิต เช่น

- ถ้าระดับสี 0 ก็คือ 00000000
- ถ้าระดับสี 1 ก็คือ 00000001
- ถ้าระดับสี 2 ก็คือ 00000010
- ถ้าระดับสี 255 ก็คือ 11111111

เพราะฉะนั้นใน 1 จุดสี จะมีค่าไคล์มานนิ่งเท่านั้น จึงใช้พื้นที่ในการเก็บเพียง 8 บิต บางครั้งจะใช้การเขียนในแบบยกกำลังคือ

- ภาพขาวดำ 2 ยกกำลัง 1 (1 ก็คือ 1 บิต)
- ภาพโทนสีเทา 2 ยกกำลัง 8 (8 ก็คือ 8 บิต)

ระดับความเข้มของสีที่เราสามารถให้กับภาพ ถ้าภาพ ๆ นั้นใช้ระดับสีน้อย เช่น 256, 128, 64, 32, 16, 8, 4, 2 (1 บิต) ผลที่ได้ก็คือการໄลส์ของภาพนั้นจะไม่นวน เป็นรอบที่ไม่ก่อขบวนคู่เท่าไหร่ คงรูปต่อไปนี้

รูปที่ 2.6 ระดับความเข้มของสีที่เรากำหนดให้กับภาพ

จากที่ได้กล่าวมา จะเห็นว่า ในความเป็นจริงแล้ว ความละเอียดของภาพจะมีมากกว่านี้ และ อัตราในการสุ่มภาพนั้น ถ้าเราไม่คำนึงถึงคุณภาพและรายละเอียดของภาพ แต่คำนึงถึงเนื้อหาของ ภาพ เราอาจใช้อัตราหนึ่งๆ ได้ เช่น เราต้องการทราบแค่ว่ารูปนี้คือรูปอะไรเท่านั้น เพราะฉะนั้น เมื่อ เราพูดถึงเนื้อหาของภาพแบบดิจิตอล ก็จะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการมองเห็นของมนุษย์ด้วย เพราะ ภาพที่มีความละเอียดต่างกัน ความต่างของมนุษย์อาจจะแยกแยะไม่ได้ หรือสนใจเพียงแค่เนื้อหา แต่ ไม่สนใจในรายละเอียด

2.1.2 MatLab Image Processing

- การกระทำการพื้นคณิต

ในการประมวลผลภาพทางพื้นคณิต เป็นการประมวลผลภาพแบบจ่าข่าย และเราจะ มาศึกษา กันเป็นวิธีแรก โดยเราจะใช้ตัวกระทำการคณิตศาสตร์ คือ เครื่องหมายบวก, ลบ, คูณ และ หาร โดยผลที่ได้จากการใช้ตัวกระทำแต่ละตัว จะให้ผลลัพธ์ไม่เหมือนกันและผลที่ได้นั้นก็ สามารถนำไปพิจารณาและวิเคราะห์ได้

การกระทำการพื้นคณิตนี้จะแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

- 1) การกระทำการห่วงค่าคงที่ กับภาพ เช่น ตัวเลข กับรูปภาพ
- 2) การกระทำการห่วงภาพกับภาพ เช่น ภาพ A กับภาพ B

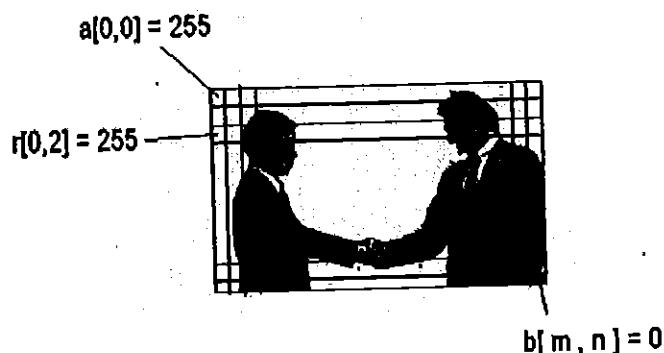
การกระทำการห่วงค่าคงที่ กับภาพ คือ การนำตัว数值 ไปบวกกับภาพ หรือ การนำตัว数值 ไปลบกับภาพ หรือ การนำตัว数值 ไปคูณกับภาพ หรือ การนำตัว数值 หารกับภาพ โดยพิจารณาฐานภาพให้เป็นเมตริกซ์ (Matrix) ซึ่งสามารถแต่ละตัวในเมตริกซ์ ที่มีค่าอยู่ในตำแหน่ง (i, j) คือ ค่าที่อยู่ในตำแหน่ง (i, j) ของภาพ

$$a[x, y] = \text{ตำแหน่งความเข้มของจุดที่ } x, y \text{ ของรูป } a$$

$$b[x, y] = \text{ตำแหน่งความเข้มของจุดที่ } x, y \text{ ของรูป } b$$

$$r[x, y] = \text{ตำแหน่งความเข้มของจุดที่ } x, y \text{ ของรูป } r$$

ลองครูปต่อไปนี้ เพื่อความเข้าใจ

รูปที่ 2.7 การอ้างถึงตำแหน่งของจุดภายในรูปภาพ

จากรูปจะเห็นได้ว่า ข้อมูลในจุดภาพหนึ่งๆ คือ ค่าสีที่เราชนะมาประมวลผล โดยการอ้างถึงจุดนั้น เราใช้ค่าดับเบิลนั่นเอง ในการอธิบายหัวข้อดังไป จะใช้สัญลักษณ์ค่าดับเบิลคล่องลัวนี้ค่วย

การบวกและลบภาพ

การบวกภาพ มีอยู่สองลักษณะ คือ บวกภาพกับภาพ (บวก Matrix กับ Matrix) และบวกภาพกับค่าคงที่ (Matrix กับค่า c) ดังนี้

$$r[x, y] = a[x, y] + b[x, y]$$

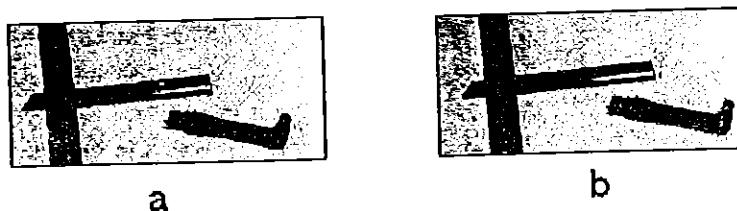
$$r[x, y] = a[x, y] + c$$

สำหรับการลบภาพจะเป็นดังนี้

$$r[x, y] = a[x, y] - b[x, y]$$

$$r[x, y] = a[x, y] - c$$

สมมติว่าเรามีไฟล์ภาพ 2 ไฟล์ คือ a.bmp กับ b.bmp ดังรูป

รูปที่ 2.8 รูปประกอบการบวกและลบภาพ

ภาพทั้งสองมีความต่างกันตรงที่มีการเคลื่อนที่เกิดขึ้นในการเก็บภาพ เราจะเขียนโปรแกรมด้วย Matlab เพื่ออ่านไฟล์ภาพทั้งสองไฟล์นี้มาเก็บไว้ในตัวแปร a กับ b ซึ่งเป็นตัวแปรอะเรย์ ดังนี้

```
a=imread('a.bmp');
b=imread('b.bmp');
```

จากโปรแกรม ภาพ a.bmp ถูกเก็บลงไว้ในเมตริกซ์ a และ b.bmp เก็บลงไว้ในเมตริกซ์ b ถ้าเราคูณกันที่อยู่ในเมตริกซ์ ทั้งสองแล้ว ก็จะพบว่าห้อง 2 เก็บค่าอยู่ประมาณ 200 ขึ้นไปด้วยกันทั้งนั้น

เพราะฉะนั้น เมื่อทำการบวกภาพกันแล้ว มันจะต้องเกิน 255 แน่นอน เเต่เนื่องจากภาพแบบ Grayscale นั้น จะต้องไม่เกิน 0-255 จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการบวกที่ละเอียด ถ้าบวกแล้วมากกว่า 255 ก็ให้เก็บค่า 255 เอาไว้ ดังโปรแกรมต่อไปนี้

ch01-plus1.m

```
filename1='a.bmp';
filename2='b.bmp';

[Img1,map1]=imread(filename1);
[Img2,map2]=imread(filename2);

Info1=imfInfo(filename1);
Info1_rows=Info1.Height;
Info1_cols=Info1.Width;

for r=1:Info1_rows,
for c=1:Info1_cols,

t = double(Img1(r,c)) + double(Img2(r,c));

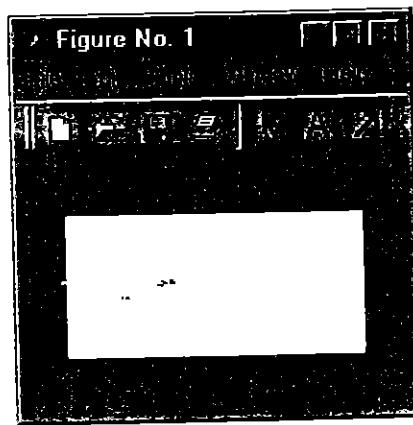
if (t>255)
t=255;
end

Img(r,c)=t;

end
end

imshow(Img);
```

จากนั้นเมื่อนำมาบวกกันผลที่ได้จะถูกเก็บไว้ในเมตริกซ์ c ซึ่งถ้าเราดูจากภาพแล้ว เมื่อเราทำการแสดงเมตริกซ์ c ก็จะได้ผลดังนี้

รูปที่ 2.9 ผลลัพธ์จากการนำมาบวกกัน

แต่ถ้าเราเปลี่ยนจากการบวกเป็นการลบกัน เราจะเขียนโปรแกรมได้ดังนี้

ch01-minus.m

```

filename1='a.bmp';
filename2='b.bmp';

[Img1,map1]=imread(filename1);
[Img2,map2]=imread(filename2);

Info1=imfInfo(filename1);
Info1_rows=Info1.Height;
Info1_cols=Info1.Width;

for r=1:Info1_rows,
for c=1:Info1_cols,
t = double(Img1(r,c)) - double(Img2(r,c));

if (t<0)
t=0;
end

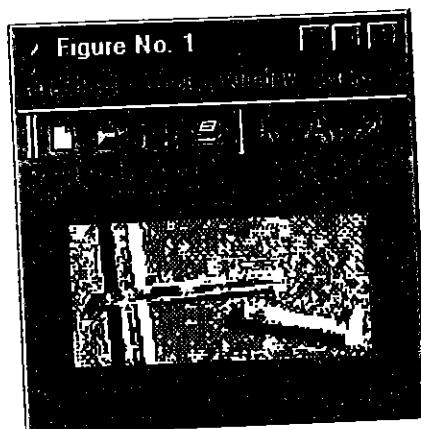
Img(r,c)=t;

end
end

imshow(Img);

```

ผลลัพธ์จากการรันโปรแกรมจะได้ดังนี้

รูปที่ 2.10 ผลลัพธ์จากการนำมาบันกัน

ข้อดีของการบวกภาพ ณ จุดภาพใด ๆ นั้นก็คือ เพื่อกำจัดสัญญาณรบกวนแบบสุ่มเพิ่ม และเพื่อใช้ในการหาขอบของภาพ ดังรูป ภาพ a เป็นภาพต้นฉบับ และภาพ b เป็นภาพที่ผ่านตัวกรองแบบ Gaussian เมื่อนำมาบวกกัน เราจะได้ภาพ c ออกมานำทำให้เราเห็นขอบของภาพ

รูปที่ 2.11 ข้อดีของการบวกภาพ

สำหรับการลบความเข้มของภาพ ณ จุดใด ๆ จะใช้ในการหาปริมาณความแตกต่างของภาพ เช่น การเกลื่อนที่ของวัตถุในภาพ หรือคำนวณหาค่าการเปลี่ยนแปลงดังตัวอย่างการลบภาพที่เราได้ทดลองกันไปในโปรแกรม ch01-minus.mn นั้นเอง

2.2 การประมวลผลภาพกับรูปปั๊ร่างและโครงร่างของภาพ (Morphological Image Processing)

2.2.1 การขยายภาพ (Dilation)

การขยายภาพในที่นี้จะพิจารณาสำหรับข้อมูลภาพที่เป็นแบบใบหน้าโดยการใช้เทคนิคการ Hit และ Miss ตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 2.2.1 การขยายภาพจะทำได้โดยกำหนด Template (ซึ่งสามารถสร้างได้จาก * และ 1 โดยมีจุดเริ่มต้นที่กำหนดโดยวงกลม) และนำ Template นี้สแกนไป

บนข้อมูลภาพตามลำดับตลอดทั้งภาพซึ่งในขณะที่จุดเริ่ม (Origin) ของ Template ตรงกับตำแหน่งข้อมูลภาพที่พิกเซลนีค่าเท่ากับ 1 นั้นก็จะทำการยูนิบัน Template นี้เข้ากับข้อมูลภาพดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ข้อมูลภาพ	Template
* * * * * * 1 * * 1 *	
* * * * * * 1 * * * * 1	
* * * * * * 1 1 * 1 1 *	1 *
* * * * 1 1 1 1 1 1 1	1 1
* * * * 1 1 1 1 1 * 1	
* * * * 1 1 1 1 1 1 1	
* * * * 1 1 1 1 1 1 1	

รูปที่ 2.12 การขยายภาพสำหรับข้อมูลภาพที่เป็นแบบใบหน้าโดยการใช้เทคนิคการ Hit และ Miss

ข้อมูลแຄวแรกของภาพเป็นดังนี้

* * * * * * 1 * * 1 *

รูปที่ 2.13 ข้อมูลแຄวแรกของภาพ

เมื่อทำการยูนิบันกับ Template ณ ตำแหน่งข้อมูลภาพที่พิกเซลเท่ากับ 1 ในແຄวແຮກ

* * * * * * 1 * * * *

* * * * * * 1 1 * 1 *

รูปที่ 2.14 ทำการยูนิบันกับ Template ณ ตำแหน่งข้อมูลภาพที่พิกเซลเท่ากับ 1 ในແຄวແຮກ

และเมื่อยูนิบันกับ Template เข้ากับพิกเซลที่มีค่าเท่ากับ 1 ณ ตำแหน่งพิกเซลที่สองในແຄว

ແຮກ

* * * * * * 1 * * * *

* * * * * * 1 1 * 1 1

รูปที่ 2.15 ยูนิบันกับ Template เข้ากับพิกเซลที่มีค่าเท่ากับ 1 ณ ตำแหน่งพิกเซลที่สองในແຄวແຮກ

15001250

บ.ส.
๗๑๓๕๐
๒๙๔๙
๑.๒

และเมื่อทำการยูนีนทั้งภาพจะได้ภาพสุดท้ายดังนี้

*	*	*	*	*	*	1	*	*	1	*	*
*	*	*	*	*	*	1	1	*	1	1	*
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1
*	*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1

รูปที่ 2.16 เมื่อทำการยูนีนทั้งภาพ

2.2.2 การย่อภาพ (Erosion)

การย่อภาพเป็นลักษณะของการลบข้อมูลภาพบริเวณขอบของภาพ การย่อภาพสามารถทำได้ มีลักษณะคล้ายกับการขยายภาพโดยการสร้าง Template ขึ้น แล้วนำ Template ไปสแกนตามข้อมูลภาพสำหรับทุกตำแหน่งที่เลื่อน Template ไปบนภาพก็จะมีการเปรียบเทียบกับข้อมูลภาพ ถ้าข้อมูลภาพมีค่าเหมือนกับ Template จะทำการกำหนดค่าข้อมูลภาพในตำแหน่งที่ตรงกับจุดเริ่มต้น (Origin) ของTemplate ถูกกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1

ตัวอย่าง

ข้อมูลภาพ	Template
*	*
*	*
*	*
*	*
*	*
*	*
*	*
*	*

รูปที่ 2.17 การย่อภาพ

ผลที่ได้จะมีเพียง 3 ตำแหน่งเท่านั้นที่มีค่าเหมือนกับ Template

*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	1	*	*	1	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	1	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

รูปที่ 2.18 มีเพียง 3 ตำแหน่งเท่านั้นที่มีค่าเหมือนกับ Template

ผลที่ได้ตามรูปที่ 2.18 ข้อมูลภาพที่ผ่านการทำโอลิเปอเรชันกับ Template แล้ว พบร่วมข้อมูลของภาพเพียง 3 ตำแหน่งเท่านั้นที่เหมือนกับ Template ถ้ามีการเปลี่ยน Template เป็น 1 ทั้งหมด ผลที่ได้มีลักษณะดังนี้คือ

*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
*	*	*	*	*	*	1	*	*	1	*	*
*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	*	*
*	*	*	*	*	1	1	1	1	*	*	*
*	*	*	*	*	1	1	1	1	1	1	*

รูปที่ 2.19 ถ้ามีการเปลี่ยน Template เป็น 1 ทั้งหมด

ผลที่ได้ตามรูปที่ 2.19 จะเห็นว่าจะเป็นการย่อขนาดของภาพแต่สามารถย่อขนาดได้มากขึ้น

กว่าเมื่อใช้ Template

1	*	ช่องให้ผลเป็นพื้นที่อยู่บนรับมากกว่า ดังนั้นในการเลือก Template
1	1	

เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งในการย่อและขยายภาพ

หน้า 18-28

MISSING

บทที่ 4

ผลการทดลอง

จากการทดลองโปรแกรมโดยการรับภาพเข้ามาแล้วผ่านขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอนดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นจึงนำผลการทดลองสรุปเบ郭อกอภิมานเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ

- การแยกลักษณะจำเพาะของตัวอักษร เป็นการหาลักษณะจำเพาะของตัวอักษรแต่ละตัวที่รับเข้ามาว่าตัวอักษรนั้นมีระดับความสูงที่แตกต่างอยู่ในช่วงใด และมีตำแหน่งหัวของตัวอักษรที่ตำแหน่งใด
- การหาคำตอน เป็นการนำเอาผลลัพธ์ของตัวอักษรที่ได้จากขั้นตอนแรกมาหาคำตอนโดยบวชีหาผลรวมของ pixel

4.1 การแยกลักษณะจำเพาะของตัวอักษร

4.1.1 ก่อนของตัวอักษรที่มีความสูงของด้านบนและล่าง (ผลของการแยกลักษณะจำเพาะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามลักษณะรูปภาพที่อ่านเข้ามา)

1) ภาษาไทย

ตารางที่ 4.1 ตัวอย่างก่อนของตัวอักษรที่มีความสูงของด้านบนและล่าง (ภาษาไทย)

ระดับความสูงที่แตกต่าง	ตัวอักษรที่เป็นไปได้
แตกต่างที่ช่วงบน	ง ะ ປ ັ ດ
สูงเท่ากัน	ກ ກ ຂ ນ ຂ ລ ສ ຖ ທ ພ ທ ປ ຕ ດ ທ ບ ພ ຜ ນ ບ
แตกต่างที่ช่วงล่าง	ຂ ຂ ຈ ຈ ທ ຢ ປ ໝ ໝ ອ ວ

2) ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.2 ตัวอย่างก่อนของตัวอักษรที่มีความสูงของด้านบนและล่าง (ภาษาอังกฤษ)

ระดับความสูงที่แตกต่าง	ตัวอักษรที่เป็นไปได้
แตกต่างที่ช่วงบน	CGIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
สูงเท่ากัน	ADHMNOQUWacinouv
แตกต่างที่ช่วงล่าง	BEFPRTVYefgjpqr

วิธีการวิเคราะห์คือนำความสูงของหัวตัวอักษรมาวิเคราะห์ ตัวอย่างเช่น ถ้าได้ความสูงของตัวอักษรเท่ากับ “แตกต่างที่ช่วงบน” ก็จะได้ตัวอักษรที่มีความน่าจะเป็นคือ ง ะ ປ ັ ຜ ຊ່ງພລັພ໌ຈາກວິທີນີ້ຈະຖືກນຳໄປຄຳນວດຕ່ອງວິທີກາຮແກຕົວອັກນຽ ໂດຍແກຕາມຕໍ່ແນ່ງຂອງຫົວຕ້ວອັກນຽຕານພື້ນທີ່ຕ່າງໆ

4.1.2 ກລຸ່ມຂອງຫົວອັກນຽທີ່ມີຕໍ່ແນ່ງຂອງຫົວຕ້ວອັກນຽຕານພື້ນທີ່ຕ່າງໆ

1) ຝາຍາໄທຍ

ตารางที่ 4.3 ກລຸ່ມຂອງດັວອັກນຽທີ່ມີຕໍ່ແນ່ງຂອງຫົວຕ້ວອັກນຽຕານພື້ນທີ່ຕ່າງໆ (ຈາກພົມສັນຕະພາບ)

ຕໍ່ແນ່ງພື້ນທີ່	ຫົວອັກນຽທີ່ເປັນໄປໄດ້
0 (ຫົວອັກນຽໄມ້ມີຫົວ)	ກ ຂ ທ
1	ຂ ຈ ສ ແ ທ ປ ພ ນ ບ ພ ພ ນ ຢ ສ ມ ທ ພ ພ
2	ກ ພ ພ ຕ ອ ພ
3	ງ ທ
4	ບ ພ ພ ປ ພ ພ ພ
5	ກ ດ ພ ພ ພ ພ ພ ພ
6	ໜ ທ
7	ໝ ທ ພ ພ ພ ພ
8	ນ ປ ພ ພ ພ ພ ພ ພ ພ ພ
9	ລ ປ ຖ ພ ພ ພ

2) ຝາຍາຊັ້ງກຸມ

ตารางที่ 4.4 ກລຸ່ມຂອງດັວອັກນຽທີ່ມີຕໍ່ແນ່ງຂອງຫົວຕ້ວອັກນຽຕານພື້ນທີ່ຕ່າງໆ (ຈາກພົມສັນຕະພາບ)

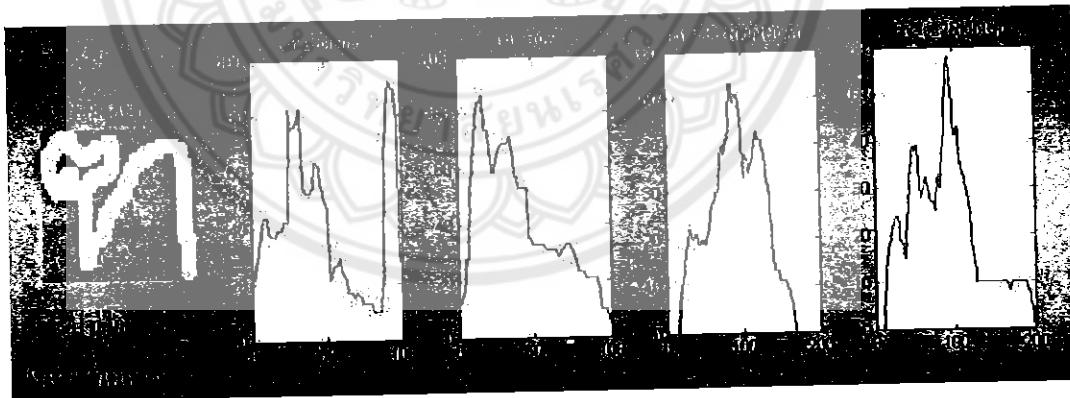
ຕໍ່ແນ່ງພື້ນທີ່	ຫົວອັກນຽທີ່ເປັນໄປໄດ້
0 (ຫົວອັກນຽໄມ້ມີຫົວ)	C E F G H I J K L M N R S T U V W X Y Z c f h i j k l m n r s t u v w x y z
1	B D O P Q e g o p q
2	A B D O P Q a e g o p q
3	A B D O P Q g o p q
4	A B D O P Q a b d g o p q
5	A B D O P Q a b d g o p q

ตำแหน่งพื้นที่	ตัวอักษรที่เป็นไปได้
6	A B D O P Q b g o p
7	B D O Q a b d o
8	B D O Q b d o
9	B D O Q b o

วิธีการวิเคราะห์คือนำตำแหน่งพื้นที่ของหัวตัวอักษรมาวิเคราะห์ ตัวอย่าง เช่น ถ้าได้ตำแหน่งหัวตัวอักษรเป็น 2 5 6 7 ก็จะตัดตัวอักษรที่ไม่มีความเป็นไปได้ออก คือตัดตัวอักษรที่มีตำแหน่งหัวตัวอักษรที่ไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่ง 2 5 6 7 (นำเขตของตัวอักษรในกลุ่ม 2 5 6 7 มาทำการ Intersect กัน) ออกเพื่อคัดกรองเอาเฉพาะตัวอักษรที่เป็นไปได้ ซึ่งถ้าไม่เหลือตัวอักษรที่เป็นไปได้ก็จะถือว่าตัวอักษรทุกตัวมีความเป็นไปได้ทั้งหมด แล้วนำผลลัพธ์ไปคำนวณในขั้นตอนต่อไป คือคำนวณหาผลรวม Pixel ตามแนวต่างๆ

4.2 การหาคำตอบ

หลังจากที่ผ่านขั้นตอนการกรองตัวอักษรที่มีความเป็นไปได้แล้วจะนำตัวอักษรที่ได้มาวิเคราะห์โดยคำนวณหาผลรวม Pixel ตามแนวต่างๆ (รายละเอียดในบทที่ 3) ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ดังนี้

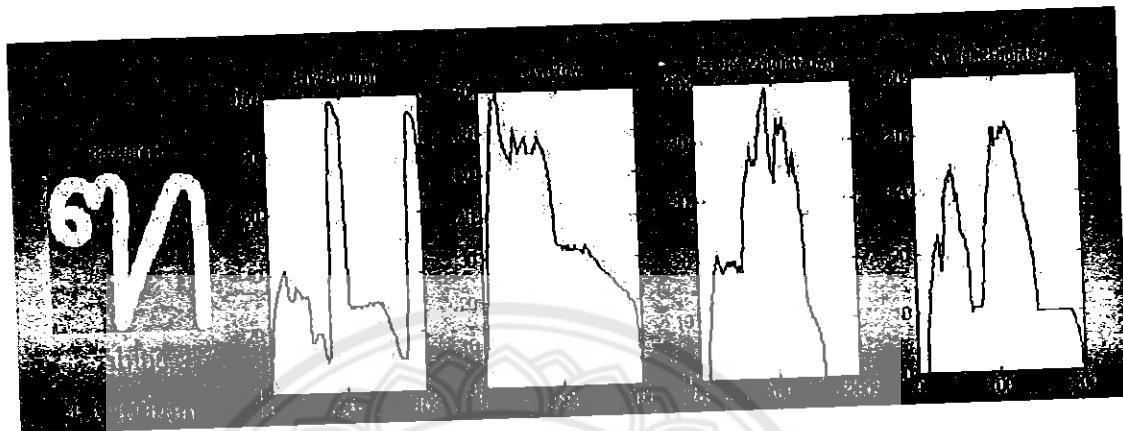

รูปที่ 4.1 ผลลัพธ์จากการคำนวณหาผลรวม Pixel ตามแนวต่างๆ

จากรูป จะเห็นว่าจำนวน Pixel ที่นับได้ในแต่ละแนวจะมีค่าไม่เท่ากัน โดยที่

- 1) กราฟช่องที่ 1 เป็นหาผลรวมจากช้าไปช้า
- 2) กราฟช่องที่ 2 เป็นหาผลรวมจากบันถุงถ่าง
- 3) กราฟช่องที่ 3 เป็นหาผลรวมตามด้านท้ายมนุน จากมนุนช้าบน ไป มนุนขวาถ่าง
- 4) กราฟช่องที่ 4 เป็นหาผลรวมตามด้านท้ายมนุน จากมนุนช้าถ่าง ไป มนุนขวาบน

จึงสามารถเอามาวิเคราะห์ได้ว่าเป็นตัวอักษรตัวใด แล้วนำผลลัพธ์ไปเปรียบเทียบกับตัวอักษรในฐานข้อมูล แล้วหาตัวอักษรที่มีค่าของ Pixel ใกล้เคียงที่สุดซึ่งจะได้ผลลัพธ์ดังภาพข้างล่าง

รูปที่ 4.2 ตัวอักษรที่มีค่าผลรวมของ Pixel ที่ใกล้เคียงที่สุด

4.3 ผลการทดลอง

4.3.1 สรุปผลการทดลอง

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร(ภาษาไทย)

ตัวอักษร ที่นำมา ทดสอบ	ตัวอักษรที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล			ตัวอักษรที่อยู่ในฐานข้อมูล		
	จำนวนที่ ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น	จำนวนที่ ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น
ก	10	8	5	9	9	9
ข	8	0	2	9	9	9
ช	7	2	3	9	9	9
ค	10	3	2	9	9	9
ຄ	7	1	2	9	9	9
ໆ	9	4	4	9	9	9
ງ	9	5	6	9	9	9
ນ	10	5	7	9	9	9
ມ	11	2	3	9	9	9
ຈ	8	2	3	9	9	9
ຊ	8	3	3	9	8	9
ຍ	4	2	2	9	9	9
ຢ	7	2	1	9	9	9
ຢ	7	3	3	9	9	9

ที่เป้าหมายทดสอบ	จำนวนที่ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก		จำนวนที่ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก	
		ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น		ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น
มาตรฐาน	2	2	1	9	9	9
มาตรฐาน	2	0	0	9	9	9
มาตรฐาน	2	2	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	2	3	9	9	9
มาตรฐาน	1	0	0	9	9	9
มาตรฐาน	3	0	2	9	9	9
มาตรฐาน	2	0	1	9	9	9
มาตรฐาน	2	1	1	9	9	9
มาตรฐาน	3	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	2	2	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	2	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	2	4	9	9	9
มาตรฐาน	4	3	1	9	9	9
มาตรฐาน	2	1	1	9	9	9
มาตรฐาน	1	1	3	9	9	9
มาตรฐาน	3	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	2	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	2	2	1	9	9	9
มาตรฐาน	3	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	3	3	9	9	9
มาตรฐาน	3	3	3	9	9	9
มาตรฐาน	3	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	2	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	3	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	1	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	2	2	9	9	9
มาตรฐาน	3	3	1	9	9	9
มาตรฐาน	2	0	2	9	9	9
มาตรฐาน	2	0	1	9	9	9
มาตรฐาน	1	0	0	9	9	9

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร (ภาษาอังกฤษ)

ตัวอักษรที่นำมาทดสอบ	จำนวนที่ทดสอบ	ที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล		จำนวนที่ทดสอบ	ที่อยู่ในฐานข้อมูล	
		ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น		ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกสักชุดเด่น
A	6	4	4	15	15	15
B	7	1	3	15	15	15
C	6	5	5	15	15	15
E	9	3	7	15	15	15
E	7	4	3	15	15	15
F	6	3	4	15	15	15
G	7	0	0	15	15	15
H	7	4	2	15	15	15
I	6	2	2	15	12	12
J	6	4	6	15	15	15
K	7	3	4	15	15	15
L	8	5	7	15	15	15

ตัวอักษรที่ นำมานา ทดสอบ	ที่ไม่ป้องกันฐานข้อมูล				ที่ป้องกันฐานข้อมูล			
	จำนวนที่ ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก		จำนวนที่ ทดสอบ	จำนวนที่วิเคราะห์ถูก		จำนวนที่ ทดสอบ	
		ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น		ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยก ลักษณะเด่น		
M	7	2	2	15	15	15	15	
N	8	3	4	15	15	15	15	
O	8	5	7	15	15	15	15	
P	6	3	4	15	15	15	15	
Q	7	3	5	15	15	15	15	
R	7	5	1	15	15	15	15	
S	6	3	4	15	15	15	15	
T	8	3	3	15	15	15	15	
U	7	5	6	15	15	15	15	
V	8	4	6	15	15	15	15	
W	8	3	3	15	15	15	15	
X	6	3	3	15	15	15	15	
Y	7	4	5	15	15	15	15	
Z	5	3	4	15	15	15	15	
a	7	4	5	15	15	15	15	
b	3	1	2	15	15	15	15	
c	4	3	3	15	15	15	15	
d	4	1	3	15	15	15	15	
e	4	1	3	15	15	15	15	
f	5	2	3	15	15	15	15	
g	4	0	0	15	15	15	15	
h	3	1	1	15	15	15	15	
i	4	2	2	15	15	15	15	
j	2	2	1	15	15	15	15	
k	3	2	2	15	15	15	15	
l	3	1	1	15	12	15	15	
m	4	3	3	15	15	15	15	
n	4	3	3	15	15	15	15	
o	6	3	4	15	15	15	15	
p	3	1	1	15	15	15	15	
q	6	3	0	15	15	15	15	
r	3	2	2	15	15	15	15	
s	4	3	3	15	15	15	13	
t	6	5	5	15	13	15	15	
u	3	1	0	15	15	15	15	
v	3	2	2	15	15	15	15	
w	2	1	1	15	15	15	15	
x	3	0	0	15	15	15	15	
y	4	1	3	15	15	15	15	
z	4	2	2	15	15	15	15	

4.3.2 รูปภาพที่ใช้ในการทดลอง

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดลอง (ภาษาอังกฤษ)

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
A	w	w
A	A	A
A	A	A
A	A	A
A	A	A
◊	L	f
B	N	B
B	a	B
B	d	e
B	o	B
B	b	s
B	v	j
C	c	c
C	c	c
C	c	c
C	f	f
C	c	c
C	r	r
C	c	c
D	s	D
D	D	D

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกกักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกกักษณะเด่น
D	D	D
D	a	o
D	D	D
D	u	D
D	Y	J
E	c	E
E	z	i
E	E	E
E	B	F
E	E	E
E	M	M
F	F	F
F	F	F
F	F	F
F	Y	V
F	D	F
F	i	y
G	D	O
G	D	D
G	s	o
G	Q	c
G	C	C

รูปภาพ	ใช้วรีแบกลักษณ์เด่น	ไม่ใช้วรีแบกลักษณ์เด่น
ສ	O	w
Ҥ	H	H
Ҥ	h	y
Ҥ	H	B
Ҥ	U	B
Ҥ	R	R
Ҥ	A	Y
I	I	I
I	f	f
I	t	Y
I	p	Y
I	o	T
I	I	I
J	J	J
J	J	J
J	J	J
J	J	J
J	O	J
J	d	J
K	K	K
K	k	k
K	K	d
K	x	X

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
K	R	K
ງ	Q	T
Լ	L	L
Լ	L	L
Լ	L	L
Լ	L	L
Լ	D	L
Լ	B	L
Լ	J	J
Մ	H	H
Մ	M	M
Մ	M	M
Մ	w	w
Մ	P	H
Մ	K	H
Ա	A	f
Ւ	H	H
Ւ	w	w
Ն	N	N
Ն	N	N
Ն	d	s
Ն	R	N
Ն	j	j

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักนัยจะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักนัยจะเด่น
□	C	O
○	o	o
○	o	o
○	s	o
○	o	o
○	o	o
○	Y	f
P	r	P
P	P	p
P	r	e
P	f	J
P	P	p
P	P	p
Q	Q	Q
Q	Q	Q
Q	Q	Q
○	f	f
○	s	Q
Q	o	o
Q	c	Q
R	R	P
R	R	w
R	R	a

รูปภาษา	ใช้วิธีแยกกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกกลักษณะเด่น
R	U	U
R	R	k
R	f	L
S	s	s
S	x	x
S	s	s
S	Q	f
S	Q	s
S	s	s
T	I	i
T	T	T
T	T	I
T	r	r
T	Y	f
T	Q	T
ສ	V	v
ູ	U	U
ູ	u	u
ູ	U	U
ູ	u	u
ູ	K	U
ູ	U	U
ູ	Y	T

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกตัวอักษรเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกตัวอักษรเด่น
ဤ	v	v
ၤ	v	v
ၦ	r	p
ၤ	v	v
ၩ	b	v
ၨ	y	y
ၬ	h	h
ၭ	v	v
ၮ	b	v
ၯ	w	w
ၯ	w	w
ၯ	v	v
ၪ	x	x
ၫ	y	x
ၫ	y	y
ၪ	y	j
ၩ	x	x
ၩ	x	v
ၪ	y	y
ၪ	y	y
ၪ	v	v
ၪ	b	y

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
รูปตัว j	j	v
ตัว Z	Z	Z
ตัว z	z	z
ตัว Z	E	Z
ตัว Z	J	M
ตัว Z	z	Z
ตัว a	c	a
ตัว a	d	i
ตัว b	D	w
ตัว b	h	b
ตัว b	b	b
ตัว b	L	L
ตัว c	c	c
ตัว c	c	e
ตัว c	c	c
ตัว c	p	C
ตัว d	d	d
ตัว d	J	d
ตัว d	J	j
ตัว e	P	e
ตัว e	s	e
ตัว e	q	A
ตัว f	y	y

รูปภาพ	ใช้ชีวิৎแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้ชีวิৎแยกลักษณะเด่น
ຟ	J	f
ຟ	t	t
ູ	z	s
ູ	J	f
ູ	s	l
ກ	h	h
ກ	k	k
ກ	J	j
ີ	i	i
ີ	i	i
ີ	z	y
ີ	v	L
ີ	j	j
ີ	J	Y
ົ	k	k
ົ	k	k
ົ	L	L
ີ	l	l
ີ	Y	J
ີ	f	A
ມ	m	m
ມ	M	M
ມ	w	w

ภาษา	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
ນ	n	n
ກ	v	q
ກ	N	N
ອ	v	v
ء	e	e
ۅ	s	o
ۉ	p	p
ۊ	t	L
ۊ	r	r
ۊ	t	t
ۊ	q	a
ۊ	q	a
ۊ	f	f
ۊ	r	r
ۊ	r	r
ۊ	N	v
ۊ	s	s
ۊ	u	w
ۊ	s	s
ۊ	Y	f
ۊ	t	t
ۊ	t	t
ۊ	Y	Y

รูปภาษา	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
u	u	a
ុ	w	w
ុ	v	Q
ុ	y	v
ុ	v	v
ុ	v	Y
ុ	w	w
ុ	I	w
ុ	w	w
ុ	w	w
ុ	v	y
ុ	y	A
ុ	i	Y
ុ	i	Y
ុ	z	z
ុ	w	x
ុ	v	w
ុ	z	z
ុ	A	A
ុ	e	e
ុ	n	D
ុ	E	E
ុ	D	D

รูปภาษา	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
H	H	H
K	n	K
L	L	L
N	N	N
O	O	O
R	R	R
T	T	T
V	V	V
V	y	v
W	u	u
W	W	W
Y	y	Y
a	a	a
a	a	a
a	a	a
D	B	D
E	E	E
F	F	F
F	F	F
g	d	d
I	I	B
M	M	M
n	n	n

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
○	○	○
○	○	○
○ P	○ P	○ f
S	S	S
t	t	t
t	t	t
t	t	t
W Q	W	W
	o	o

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดลองของรูปที่ใช้ทดสอบ (ภาษาไทย)

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
ก	ก	ก
ก	ก	ก
ก	ก	ก
ญ		ก
	ก	ก
	ก	พ
	ก	น
ຖ		ก
ຖ	ຖ	ຖ
ก		ก
ก		ก
ว		ก

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกกั้นขณะค่น	ไม่ใช้วิธีแยกกั้นขณะค่น
	จ	ช
	ุ	ุ
	ุ	ห
	ญ	ป
	ิ	ิ
บ	ิ	ธ
บ	ุ	ุ
	ุ	ุ
	ุ	ุ
	ุ	ุ
	ุ	ุ
	ิ	ว
	ร	ร
	າ	ុ
ក	ກ	ក
	ក	ក
	ຈ	ດ
	ສ	ក
	ក	ក
គ	គ	គ
	គ	គ
គ	គ	គ
គ	គ	គ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
๑	ก	ก
๒	ท	ก
๓	ก	ก
๔	ค	ก
๕	ก	ก
๖	ค	ก
๗	ก	พ
๘	ช	ช
๙	ถ	พ
๑๐	ร	น
๑๑	ล	พ
๑๒	ฉ	ข
๑๓	ฑ	ฉ
๑๔	ฐ	ฉ
๑๕	ງ	ง
๑๖	ญ	ງ
๑๗	ສ	ດ
๑๘	ດ	ດ
๑๙	ວ	ປ
๒๐	ອ	ធម្ម
๒๑	ន	ោ
๒๒	េ	ោ
๒๓	ុ	ុ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักขยะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักขยะเด่น
	ถ	ถ
	ถ	ถ
	จ	จ
	จ	จ
	ก	ก
	จ	จ
	ห	ห
	จ	จ
	น	น
	ว	ญ
	จ	น
	น	น
	ก	ท
	ช	ช
	ต	ต
	ธ	ช
	ช	ช
	ช	ช
	พ	พ
	ญ	ญ
	ก	ก
	ช	ช
	ธ	ก

รูปภาพ	ใช้วิธีแบกถักยันจะเดิน	ไม่ใช่วิธีแบกถักยันจะเดิน
๗	ช	ช
๘	ศ	ป
๙	ป	พ
๑๐	ช	ช
๑๑	ช	ช
๑๒	บ	พ
๑๓	พ	พ
๑๔	ช	ข
๑๕	ม	ฤ
๑๖	ญ	ณ
๑๗	ญ	ญ
๑๘	ฤ	ຖ
๑๙	บ	ນ
๒๐	บ	ร
๒๑	ญ	ບ
๒๒	ญ	ນ
๒๓	ນ	ນ
๒๔	ສ	ສ
๒๕	ล	ປ
๒๖	ສ	ງ
๒๗	ນ	ນ
๒๘	ນ	ນ
๒๙	ນ	ນ

รูปภาพ	ใช้วรรչแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วรรչแยกลักษณะเด่น
ก	ก	ก
ຂ	ອ	ຂ
ຂ	ຂ	ຂ
ດ	ກ	ດ
ດ	ກ	ດ
ດ	ກ	ຕ
ດ	ກ	ດ
ດ	ກ	ຕ
ດ	ດ	ດ
ດ	ມ	ດ
ດ	ຖ	ທ
ດ	ຖ	ທ
ດ	ດ	ພ
ດ	ນ	ຫ
ດ	ບ	ນ
ດ	ນ	ນ
ດ	ບ	ນ
ດ	ບ	ນ
ດ	ນ	ບ
ດ	ປ	ປ
ດ	ຍ	ປ
ດ	ບ	ບ
ດ	ຝ	ຫ

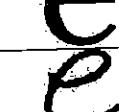
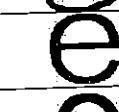
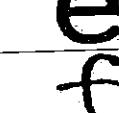
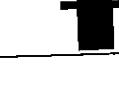
รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักยันนะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักยันนะเด่น
พ	พ	พ
พ	พ	พ
ฟ	ฟ	ฟ
ก	ก	ก
ก	ก	ก
ນ	ນ	ນ
ນ	ນ	ນ
ຍ	ຍ	ຍ
ຍ	ຍ	ຍ
ຮ	ຮ	ຮ
ຮ	ຮ	ຮ
ຄ	ຄ	ຄ
ຄ	ຄ	ຄ
ຈ	ຈ	ຈ
ຈ	ຈ	ຈ
ສ	ສ	ສ
ສ	ສ	ສ
ກ	ກ	ກ
ກ	ກ	ກ
ດ	ດ	ດ
ດ	ດ	ດ
ນ	ນ	พ
ນ	ນ	ທ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
พ	ช	พ
ก	ก	อ
ค	ค	ภ
ธ	ธ	อ
ก	ก	ก
ก	ก	ค
	ໝ	ໝ
	ໝ	ໝ
	ງ	ງ
	ຈ	ຈ
	ມ	ມ
	ມ	ມ
	ມ	ມ
	ມ	ມ
	ນ	ນ
	ນ	ນ
	ນ	ນ
	ນ	ນ
	ນ	ນ
	ກ	ກ
	ຂ	ຂ
	ຂ	ຂ
	ນ	ນ
	ນ	ນ
ປ	ປ	ປ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักยันจะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักยันจะเด่น
บ	บ	บ
พ	พ	พ
พ	พ	พ
พ	พ	พ
ม	ม	ม
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ล	ล	ล
ล	ล	ล
ว	ว	ว
ช	ช	ช
ส	ส	ส
ห	ห	ห

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกกักขั้นตอนเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกกักขั้นตอนเด่น
A	a	a
a	a	a
a	a	a
a	a	a
a	a	a
a	a	a
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
B	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
b	b	b
c	c	c
c	c	c

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
	d	d
	d	d
	d	d
	d	d
	e	e
	e	e
	e	e
	e	e
	e	e
	e	e
	e	e
	f	f
	f	f

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	F	F
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	f	f
f	h	h
h	h	h
h	h	h
h	h	h
h	h	h
h	h	h
h	h	h
h	h	h
h	H	H
h	h	h

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
	h	h
	h	h
	h	h
	h	h
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	i	i
	j	j
	j	j
	j	j
	j	j

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
J	j	j
K	k	k
K	k	k
K	k	k
K	k	k
K	k	k
K	k	k
K	k	k
K	K	K
K	k	k
K	k	k

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
k	k	k
k	k	k
k	k	k
,	I	I
■	I	I
■	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
1	I	I
m	m	m
m	m	m
m	m	m
m	m	m
m	m	m

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
m	m	m
m	m	m
m	m	m
m	m	m
M	M	M
m	m	m
m	m	m
m	m	m
m	m	m
m	m	m
n	n	n
n	n	n
n	n	n
n	n	n
n	n	n
n	n	n
n	n	n
n	n	n
N	N	N
n	n	n
n	n	n
n	n	n

รูปภาพ	ใช้วิธีแบ่งลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแบ่งลักษณะเด่น
n	n	n
n	n	n
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
o	o	o
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
P	p	p

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
P	p	p
P	p	p
P	p	p
P	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	p	p
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	Q	Q
p	q	q
p	q	q
p	q	q
p	q	q

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
S	s	s
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
t	t	t
T	T	T
t	i	i
t	t	t
t	t	t
t	i	i
t	t	t

รูปภาษา	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
ျ	ျ	ျ
ြ	ြ	ြ
ွ	ွ	ွ
ှ	ှ	ှ
ဿ	ဿ	ဿ
်	်	်
္	္	္
ျ	ျ	ျ
ြ	ြ	ြ
ွ	ွ	ွ
ှ	ှ	ှ
ဿ	ဿ	ဿ
်	်	်
္	္	္
ျ	ျ	ျ
ြ	ြ	ြ
ွ	ွ	ွ
ှ	ှ	ှ
ဿ	ဿ	ဿ
်	်	်
္	္	္
ျ	ျ	ျ
ြ	ြ	ြ
ွ	ွ	ွ
ှ	ှ	ှ
ဿ	ဿ	ဿ
်	်	်
္	္	္
ျ	ျ	ျ
ြ	ြ	ြ
ွ	ွ	ွ
ှ	ှ	ှ
ဿ	ဿ	ဿ
်	်	်
္	္	္

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
	v	v
	v	v
	v	v
	v	v
	v	v
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	w	w
	x	x

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบของรูปที่ใช้เป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย)

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘
๒๓๙๙ ๒๓๙๙ ๒๓	๘	๘

รูปภาพ	ใช้วรช.แยกกักขณะเด่น	ไม่ใช้วรช.แยกกักขณะเด่น
ก	ก	ก
บ	ก	ก
จ	ก	ก
น	ก	ก
ฉ	ก	ก
ນ	ก	ก
ຍ	ก	ก
ຢ	ก	ก
ຍ	ก	ก
ຢ	ก	ก
ຂ	ຂ	ຂ
ບ	ຂ	ຂ
ຫ	ຂ	ຂ
ງ	ຂ	ຂ
ຍ	ຂ	ຂ
ບ	ຂ	ຂ
ຫ	ຂ	ຂ
ງ	ຂ	ຂ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักขยะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักขยะเด่น
ผ	พ	พ
พ	พ	พ
พ	พ	พ
พ	พ	พ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ
ภ	ภ	ภ

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกถักนัยยะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกถักนัยยะเด่น
บ	บ	บ
บ	บ	บ
บ	บ	บ
บ	บ	บ
บ	บ	บ
บ	บ	บ
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ร	ร	ร
ล	ล	ล
ล	ล	ล
ล	ล	ล
ล	ล	ล
ล	ล	ล

รูปภาพ	ใช้ชีวิชแยกกลั่นขณะเด่น	ไม่ใช้ชีวิชแยกกลั่นขณะเด่น
	ถ	ถ
	ถ	ถ
	ถ	ถ
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ว	ว
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	ศ	ศ
	น	น
	น	น

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกตัวกันขณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกตัวกันขณะเด่น
๑	น	น
๒	น	น
๓	น	น
๔	น	น
๕	น	น
๖	ส	ส
๗	ส	ส
๘	ส	ส
๙	ส	ส
๑๐	ส	ส
๑๑	ส	ส
๑๒	ห	ห
๑๓	ห	ห
๑๔	ห	ห
๑๕	ห	ห
๑๖	ห	ห
๑๗	ห	ห

รูปภาพ	ใช้วิธีแยกกลักษณะเด่น	ไม่ใช้วิธีแยกกลักษณะเด่น
มาตรา	✓	✓

บทที่ 5

สรุปผล

จากการทดลองพบว่า โปรแกรมทำงานได้ สามารถวิเคราะห์ตัวอักษรได้ตรงตามข้อกอริทึมที่เขียนไว้ โดยอัลกอริทึมหลักๆ ได้แก่ การเบรย์บันเก็บความสูงของตัวอักษรเพื่อคัดแยกตัวอักษรที่มีความเป็นเป็นไปได้ออกมา หลังจากนั้นนำผลลัพธ์มาหาตำแหน่งหัวตัวอักษรเพื่อคัดแยกตัวอักษรที่มีความเป็นเป็นไปได้ออกมา เช่นเดียวกับขั้นตอนแรก และขั้นตอนสุดท้ายคือการหาผลรวมของ Pixel เพื่อใช้ในการแยกแบ่งตัวอักษร ซึ่งก็เป็นวิธีการที่ใช้หาค่าตอนนั้นเอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 ผลของการวิเคราะห์ภาพเป็นตัวอักษร

โปรแกรมสามารถอ่านรูปภาพเข้ามาระหว่างวิเคราะห์เป็นตัวอักษรได้ โดยการตรวจสอบชุดเด่นของตัวอักษรเพื่อหาความน่าจะเป็นของตัวอักษร ซึ่ง โปรแกรมสามารถแยกตัวอักษรที่อยู่นอกเหนือจากฐานข้อมูลได้ โดยที่ ตัวอักษรที่นำมาทดสอบนั้นจะมีอยู่สองลักษณะคือ

- ตัวอักษรที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล กือตัวอักษรที่นำมาจากที่ต่างๆ ที่นอกเหนือจากตัวอักษรที่อยู่ในฐานข้อมูล
- ตัวอักษรที่อยู่ในฐานข้อมูล กือตัวอักษรที่ถูกนำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล ซึ่งมีเปอร์เซนต์การวิเคราะห์ถูกต้องสูงมาก

ซึ่งตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูลนี้มีดังนี้

ตารางที่ 5.1 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาไทย)

ภาษา	ฟอนต์มาตรฐาน ขนาด 250	ฟอนต์ลายมืออนุคคล
ภาษาไทย	AngsanaUPC Arial BrowalliaUPC CordiaNew MicrosoftSansSerif NPNaipolAllinOne PeachTV	ลายมืออนุคคลที่ 1 (Som) ลายมืออนุคคลที่ 2 (Top)

ตารางที่ 5.2 ตัวอักษรที่นำมาสร้างเป็นฐานข้อมูล (ภาษาอังกฤษ)

ภาษา	ฟอนต์มาตรฐาน ขนาด 250	ฟอนต์ลາຍมีອຸນຸຄຄົດ
ภาษาอังกฤษ	1.05_tushand 2005_iannnnnJPG 2005_iannnnnSOS A_D_MONO AngsanaNew BookmanOldStyle BradleyHandITC CordiaNew Gungsuh Impact MSDialog TimesNewRoman	ລາຍມືອຸນຸຄຄົດທີ່ 1 (Som) ລາຍມືອຸນຸຄຄົດທີ່ 2 (Top) ລາຍມືອຸນຸຄຄົດທີ່ 3 (Float)

และขั้นตอนการทดลองมีอยู่สองประเภทคือ

- ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น คือจะผ่านกระบวนการ ขั้นตอนการหาความสูง ขั้นตอนการหาตำแหน่งหัวตัวอักษร และขั้นตอนการหาผลรวมของ Pixel
- ไม่ใช้วิธีแยกลักษณะเด่น คือจะผ่านกระบวนการขั้นตอนการหาผลรวม ของ pixel เป็นอย่างเดียว

ประกอบด้วยตัวอักษรไทยจำนวน 44 ชนิด, ตัวอักษรอังกฤษจำนวน 52 ชนิด ซึ่งรวมทั้งหมวดเดียวโปรแกรมสามารถที่จะวิเคราะห์ตัวอักษรได้ทั้งหมด 96 ชนิด
จากตัวอักษรชนิดต่างๆ ที่สามารถตรวจสอบได้นั้น สามารถที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบของโปรแกรมให้สามารถที่จะตรวจสอบตัวอักษรชนิดต่างๆ ได้เพิ่มขึ้นอีก โดยการเพิ่มข้อมูลของตัวอักษรต่างๆ ที่ต้องการให้โปรแกรมสามารถตรวจสอบได้ลงในฐานข้อมูล

5.2 วิเคราะห์ผลการทดลอง

สาเหตุที่โปรแกรมวิเคราะห์ตัวอักษรผิดพลาดเนื่องจาก

- 1) ตัวอักษรที่ถูกต้องถูกตัดออกไปด้วยแต่ขั้นตอนการทำความสูงของตัวอักษร
- 2) ตัวอักษรที่ถูกต้องถูกตัดออกไปด้วยแต่ขั้นตอนการทำตามแน่นหัวของตัวอักษร
- 3) วิเคราะห์ผิดที่ขั้นตอนหาผลรวมของพิกเซล เนื่องจาก

- ใน การเปรียบเทียบ มีกราฟบางกราฟที่มีค่า Error สูงมากทำให้ค่าเฉลี่ยของ Error มีค่ามากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งทำให้โปรแกรมมองว่าไม่ใช่คำตอน

- ใน การเปรียบเทียบ มีกราฟบางกราฟที่มีค่าผลรวมของ pixel สูงกว่าปกติซึ่งทำให้โปรแกรมวิเคราะห์ไปเป็นตัวอักษรตัวอื่นที่กราฟนั้นๆ มีค่าผลรวมของ pixel สูงกว่าปกติ

5.3 ปัญหาและอุปสรรค

1. โปรแกรมไม่สามารถตรวจสอบตัวอักษรที่รับเข้ามาที่มีขนาดตัวอักษรเล็กๆ ได้ถูกต้อง เนื่องจากโปรแกรมไม่สามารถวิเคราะห์หาจุดเด่นของตัวอักษร ได้ถูกต้อง
2. โปรแกรมใช้เวลานานในการทำงาน เนื่องจากต้องอ่านข้อมูล Pixel ของตัวอักษรหลายรอบ
3. ความผิดพลาดของการวิเคราะห์ตัวอักษรนั้นเกิดจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งเมื่อตัวอักษรที่ถูกต้องถูกตัดออกไปแล้ว โปรแกรมก็จะไม่สามารถวิเคราะห์เป็นตัวอักษรที่ถูกต้องได้
4. โปรแกรมจะมองว่ารูปทุกรูปที่รับเข้ามาเป็นรูปของตัวอักษร

5.4 ข้อเสนอแนะ

1. ใน การวิเคราะห์ตัวอักษรในส่วนขั้นตอนแรกจะใช้ความน่าจะเป็นเข้ามาช่วยเพื่อให้น้ำหนักของแต่ละตัวอักษร แทนที่จะใช้การคัดตัวอักษรออกไป ซึ่งอาจมีตัวอักษรที่ถูกต้องถูกตัดออกไปจนหมด
2. ถ้ามีการเพิ่มข้อมูลของตัวอักษรลงไปในฐานข้อมูลมากขึ้น โอกาสที่โปรแกรมจะวิเคราะห์ตัวอักษรที่ถูกต้องก็มีมากขึ้นด้วย เดียวๆ ที่ใช้ก็จะมากขึ้นค้ายเช่นกัน

5.5 สรุป

ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ โครงสร้างของตัวอักษรประเภทต่างๆ ว่ามีโครงสร้างในลักษณะใด โดยได้เก็บรวบรวม โครงสร้างของตัวอักษรรูปแบบของไฟล์ข้อมูลของโปรแกรม MATLAB ซึ่ง เป็นฐานข้อมูลของโปรแกรม โดยสามารถที่จะตรวจสอบตัวอักษรว่าเป็นตัวอักษรชนิดใดได้โดย การนำโครงสร้างของทั้งคู่มาเปรียบเทียบกัน

หลังจากนั้น ได้ทำการพัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้ในการตรวจสอบตัวอักษรที่รับเข้ามา ว่าเป็นตัวอักษรชนิดใด โดยนำเอาโครงสร้างของตัวอักษรที่รับเข้าไปเปรียบเทียบกับโครงสร้างของตัวอักษรในฐานข้อมูล โดยใช้หลักการดังที่กล่าวมาในขบวนการเปรียบเทียบ จากการทดลอง โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสามารถที่จะตรวจสอบเปรียบเทียบตัวอักษรได้ทั้งหมด 96 ชนิด

เอกสารอ้างอิง

[1] Gregory A. Baxes. **Digital image processing.** New York: John Wiley & Sons, Inc. 1994.

ประวัติผู้เขียนโครงการ

ชื่อ นายชจรภพ วงศ์ภาคำ¹
ภูมิลำเนา 511 หมู่ 4 ตำบลหนองจะนก อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000

ประวัติการศึกษา

- จบมัธยมศึกษาจากโรงเรียนโกรกพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา
- ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: oat_au@hotmail.com

ชื่อ นางสาวพุทธิรัตน์ คุณธรรมพิพงษ์²
ภูมิลำเนา 100/176 หมู่ 2 ตำบลวัดจันทร์ อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

- จบมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก
- ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: sunny_beer@hotmail.com